

trykkeligt, at der ikke her er noget at bebrejde de paagældende, som have oppebaaret Godtgørelse i Overensstemmelse med disse Regler, men der er adskilligt, der taler for at gaa over til en anden Ordning, til den, jeg her har skitseret, nemlig Dagpenge, der da ikke bør være mindre end 10 Kr., og Befordringsgodtgørelse efter Regning, altsaa til Dækning af de faktisk afholdte Udgifter.

Hermed har jeg i store Træk gjort Rede for Lovforslagets Afvigelser fra den gældende Lov, og jeg anbefaler Lovforslaget til det høje Tings Velvillie og efter Omstændighederne hurtige Behandling.

Olufsen: I den halve Snes Aar, den nugældende Husdyrlov har virket, er Husdyrbruget undergaaet en saa rapid Udvikling som ikke nogen Sinde tidligere. Jeg kan saaledes blot anføre, at Kreaturernes Antal her i Landet er steget med saadan noget som 400,000, deraf alene Køerne med 190,000 Stykker, og at Mælkemængden samtidig er steget med omtrent 1,000 Pund pr. Ko. Dette sidste Tal kan dog ikke gøre Krav paa at være noget eksakt Tal, da det afhænger meget af, hvordan de modtagne Oplysninger bearbejdes, hvor sande de ere, hvor meget de ere i Overensstemmelse med Virkeligheden. At tillægge selve Husdyrloven af 1902 al Ære for denne Udvikling vilde dog vist være at ofre vel megen Virak paa den, men den har i alt Fald vist, at den har forstaaet at lede Avlen ind i gode og sunde Baner, og i saa Henseende har den opfyldt sin Mission; det er der vist ikke Tvivl om.

Jeg anerkender fuldt ud det foreliggende Forslags Berettigelse, baade dets Tendens som i høj Grad besparende for Statskassen og det, at det indfører betydelig skærpede Betingelser for Opnaelse af Statstilskud. Det er navnlig dette, jeg tillægger overordentlig Vægt, fordi man derved søger at hæve Rentabiliteten af Husdyrbruget og mere og mere gaar over fra at præmiere Dyrene som Dyrskueindivider til at præmiere dem som Avlsdyr, særlig som gode Ydere for det mindst mulige Foder, det være sig Ydere af Arbejde, Flæsk, Smør, eller paa hvilken Maade vi faa Udbytte af vore Husdyr. — Jeg kan dog ikke nægte, at det oprindelige Lovforslag, som det forelaa fra Ministerens Haand, tiltalte mig i visse Maader mere end det foreliggende Forslag, og det særlig, fordi der paa enkelte Punkter er foretaget Besparelser, som sikkert ville

virke i høj Grad generende, hvorimod der paa andre Punkter ikke ere medtagne de i det oprindelige Lovforslag foreslaaede Besparelser. Jeg skal omtale nogle af disse Punkter nærmere.

Det første er § 1. A. 1., Tilskuddet til lokale Dyrskuer. Som den højtærede Minister allerede har sagt, lød Forslaget paa kun at yde halvt saa meget, som de respektive Landboforeninger selv ydede til dette Formaal, og jeg skal villig indrømme, at der maaske kunde være de Landboforeninger, der kunde lide nogen Skade derved, men der er sikkert mange, det ikke vilde have nogen Indflydelse paa. De herved besparede Penge vilde kunne anvendes til andre Formaal, som jeg sætter betydelig mere Pris paa. Naar jeg siden hen kommer til at nævne Beløb, som jeg kunde ønske forhøjede, vil jeg dog forud pointere, at det Parti, jeg tilhører, ikke vil gaa med til nogen forøget Udgift; skal der forøgede Udgifter til enkelte Steder, maa de spares paa andre Konti. Vi anerkende fuldt ud det Besparelssystem, der har gjort sig gældende her. Det er jo for enkelte Institutioners Vedkommende overordentlig meget, saaledes for de to store Statsskuer for Tyre og Hingste 70,000 Kr., 35,000 for hver. — Saa er der Besparelserne paa Hesteavlforeningerne. Jeg kan fuldt anbefale dem, jeg tror ikke, der vil ske nogen Skade ved at gaa ned til det i Lovforslaget nævnte. Hesteavlen vil sikkert kunne arbejde roligt og støt som hidtil. — Dernæst er der Tilskuddet til Kvægavlsforeningerne. Det er sat til 80 Kr., 100 Kr. og 125 Kr. Denne Tredeling kunde maaske nok simplificeres noget, men det vil der kunne tales om i det eventuelle Udvalg. Der er imidlertid et Punkt, som jeg kunde ønske at faa sat ind her, og det er, at det betones, at det er Kvægavlsforeninger, der arbejde med rene Racer. Der er jo enkelte Foreninger, hvor der er blandet Avl, og de skulle i og for sig have deres Løn i sig selv, fordi de ved forøget Udbytte, enten i Form af Kød-kvæg eller Malkedyr, mene at opnaa et større Resultat. Nogen regelmæssig Støtte fortjene de ikke, fordi de ere fuldstændig uden Værd for Avlen.

Kontrolforeningerne beholde omtrent det samme Tilskud som nu, hvilket jeg sætter megen Pris paa, da jeg er sikker paa, at de have bidraget meget til at hæve Rentabiliteten, udpege de bedste Individer og danne Stammer paa dem. — Der er dernæst 10,000 Kr. til Konkurrencer mel-